

HIRMONDÓ-HIRLEVÉL

Kaszap István Alapítvány n.éves kiadványa

Ingyenes 2001. október 14. IV. évf. 4.sz.

Tartalomjegyzék

1).Beszámolók a cserkésztáborokról ...	1 old
1/1).Pro Patria cserkészcsapat	1 "
1/2).812.sz.Csaba vezér cserkészcsapat	1 "
1/3).264 sz.Hunyadi János	2 "
2).Beszámolók az egyházak táborairól	3 "
2/1).Rákoscsabai Főplébánia	3 "
2/2).Rákoskeresztúri Görög Katolikus	5 "
2/3).Rákoscsabai Református Egyház	6 "
2/4).Pál Apostol Iskola	6 "
2/5).Gyermekjóléti Szolgálat.....	7 "
3).A legnagyobb művészet(Sík Sándor)	7 "
4)-Az aradi tizenhárom(Vályi Nagy G.)	7 "
5).Ősszel,délután (Müller Márta).....	7 "
6).Alapítványi Hírek.....	8 "

Minden kedves olvasónknak áldott,boldog,békes Karácsonyi ünnepeket boldog új esztendőt és jó egészséget kíván az

Alapítvány Kuratóriuma !

Beszámolók a gyermek nyári táborokról

Alapítványunk az idei évben is pályázati pénzzel segítette a nyári gyermektáborokat.Ezen belül is elsődleges cél volt a rászoruló családok gyermekeinek részvételi lehetőségét azáltal biztosítani, hogy minél kevesebb összeget kelljen a szülőknek kifizetni a táborozásért.

1).Beszámolók a cserkészcsapatok táborairól

1/1).140.sz.Pro Patria cserkészcsapat:

Az egyik táborunk 2001.június 18.- 23-ig Adyligeten a cserkész parkban, a másik tábor június 13-26- ig Csemőn volt,50 + 30 fővel.

2001. június 18- án érkeztek kis cserkészeink az erdélyi cserkészekkel együtt az előkészített táborba. A királyi házaspár, a varázsló és az udvarnép fogadta jelmezbe öltözve a külön buszon érkező kiscserkészeket. A tábor keretmeséjét ismertette a varázsló, azután megkezdődött a tábor építése.Másnap esett az eső, ezért kézműves napot tartottunk. Karkötő, nyaklánc, fonás, gyöngy-fűzés, agyagozás és délután tortasütő verseny volt a program. Minden jól sikerült. "Tábortűz"gyertyafénynél volt, nem tudtuk az eső miatt kint tartani a szabadban. Másnap ismét zuhogott az eső, így a kézműves nap folytatása volt sok játékkal, és dal tanulással .Este bátorság próba volt. Másnap a közelben lévő lovardába sétáltunk el.A gyerekek 90 %-a lovagolt egy ki-

csit. Azután a játszótéren próbálták ki ügyességüket. Hazafelé növénygyűjtés volt a feladat.Délután sportnap volt, este meseerdő. A nagy cserkészek mesealakoknak öltözve adtak elő az erdő különböző pontjain tanulságos meséket. A következő nap akadályverseny volt főzéssel. Délután séta, közös játékok, majd este szeretetlakoma és zárótábortűz. 2001. július 16-án ismét útrakeltünk Most a nagyobb cserkészekkel vonattal, busszal indultunk Csemőre. A tábor keretmeséje a tíz cserkésztörvény megélése idegen bolygón. Űrlények fogadtak bennünket jelmezben. A titkos barát kihúzása után táborépítés volt. Készült egy postaláda, ahova be lehetett dobni a titkos barátoknak szánt írásokat, kis ajándékokat, melyeket zászlólevonásnál osztottunk ki. Titkos baráthúzás úgy történik, hogy mindenki neve belekerül egy nagy kalapba és mindenki húzott egy nevet. Titokban jót kellett tenni a titkos baráttal a tábor alatt, úgy,hogy az illető lehetőleg ne tudja meg ki a titkos barátja.Az utolsó tábortűznél fedte fel a titkot mindenki. Minden tábortűz előtt egy törvényt adtak elő a cserkészek. Kézműves nap itt is volt, fonás, pólófestés, pálcikafestés, agyagozás folyt. Csemőn fafaragómesternél voltunk és megnéztük alkotásait.Egyik nap ő jött ki a táborba és szemünk láttára faragta ki Gelencsér László pkh portréját. Nagyon jól sikerült. Kétszer voltunk Cegléden strandon,ahol vetélkedőt tartottunk a város nevezetességeiről. Északai vadászat, majd a csillagképek tanulmányozása volt egyik éjjel.Ároktűzzel búcsúztunk a nagyon jól sikerült tábortól.

Balogh Sándorné pk.

1/2).812.sz.Csaba Vezér cserkészcsapat:

Táborunkat a Nógrád megyében Buják melletti Selyemréten 2001.június 29 - július 8-ig tartottuk 49 fővel.

Cserkészeink az iskola befejezése után nagy izgalommal készültek a már hagyományos csapat-táborra.A foglalkozásokon is csak a tábor volt a téma.pontosan megterveztük a tábor programját is naponként.

2001.június 28-án,csütörtökön reggel egy nagy teherautóval elutazott a tábor előkészítő részleg. Az ő feladatuk volt a fontosabb tábori létesítmények felépítése,előkészítése a csapat körletének. Csapatunk zöme június 29-én pénteken reggel vonattal utazott Rákoscsabáról a többiek után Hatvanig,majd onnét autóbusszal a Nógrád me-

gyei Buják községtől 4 km-re lévő Selyemrétre, ahol teraszos, szakadékos bükk, éger, tölgy és fenyőfáktól övezett epidus forrás körül alakítottuk ki a tábort. Negyvenkilenc fős létszámunkat az időjárás sajnos nem fogadta kegyeibe. A táborverés első négy napja változóan csendes, szakadó viharos széllel fűszerezett esős nap volt. Alig, hogy kiraktuk a vizes holmikat száradni, máris kapkodhattuk össze, mert ömlött vagy csepergett az eső. Sárdagasztós csúszkálós eső részesei lehettünk. Azonban kedvünket nem szegte a kedvezőtlen idő, a közösségi sárorba húzódva úgynevezett esőprogramokkal teltek a napok. Végre csütörtök délelőtt a község helytörténeti nevezetességeinek megtekintése (templom, Gáti Oszkár gyűjtemény, népviseleti gyűjtemény stb.) a község polgármesterének vezetésével kellemesen zajlott le. Délután elsősegélynyújtási gyakorlattal összekapcsolt "riadóztatással" segítettünk az "elcsellengő kisgyerekeken".

Péntek délelőtt a bujái vár és a Honvéd üdülő terület meglátogatása, felderítése volt a portya célja. Sajnos a hűvös idő a tervezett fürdőzést (szabadban) nem tette lehetővé. Délután a táborhellyel szemben lévő nagy tisztáson izgalmakban gazdag számháborút rendeztünk kétszeri lebonyolítással. Tehát a veszteseknek lett volna alkalmuk visszavágni, de ez nem sikerült. Szombat a még nyírkos holmik szárítása jegyében, valamint az őrsi főző és tortakészítő versenyre való felkészülés jegyében telt. Mind a kettő érdekes, de főleg finom volt. Az esti búcsútáborúzra hivatalos volt a helyi polgármester is. Akkora tüzet raktak a tűzfelelősök, hogy bizony el kellett húzódni távolabbra mellőle. Vasárnap már kora reggel a táborbontással kezdődött a nap. Mindenki serénykedett, segített a pakolásban. Délután 14 órakor volt a táborzárás. Megilletődötten kúszott le a tábor zászlaja. Ismét gazdagabbak lettünk hazánk egy falucskájának, embereinek, a tájnak megismerésével. Sajnos rövid volt a tíz nap. Aki csak teheti látogasson el Bujákra, hazánk e kedves gyöngyszeme megismerésére. Köszönjük mindazon szerevezeteknek, személyeknek, akik valamilyen módon elősegítették táborozásunkat. A csapatvezetés nevében:

Tarnai Sándor cspk.

27-ig, 48 fő részvételével.

Tervezett sáortáborunk -1989 óta évenként a gyermekek egészségét, nevelését, ügyességük és fizikális fejlesztését, honismeretét szolgálta, megfelelően felkészült vezetők irányításával. A környezet nevezetességeit kerékpáros túrákkal terveztük meglátogatni.

Örömmel számolhatunk be arról, hogy a táborunk a terveink szerint sikerült, köszönhető ez annak is, hogy Önök anyagilag támogattak bennünket. Saját konyhánk volt, magunk főztünk (naponként más órs volt szolgálatban), sátorban laktunk, az éjjeli őrseget is magunk adtuk. Programunk szerint, nem csak a közvetlen környezetünkkel ismerkedtünk, hanem egy kicsit a távolabbi nevezetes helyeket is felkerestük, összekötve kis verseny feladattal.

Voltunk: Szennán, Kassai íjásznál, Szigetváron, Kaposváron, sőt Pécsen és Álbaligeten is. Tartottunk környezetvédő munkanapot (munkával), tábori akadályversenyt, tábori olimpiát, kulturális vetélkedőt, számháborút, barkácsolunk tábori asztalokat (emlékül otthagytuk). Mindezek azért sikerültek jól, mert ilyenekre egész év folyamán készültünk saját otthonunkban. Voltunk üvegfüvónál, de talán legnagyobb élményünk az volt, hogy az íjász mester lovas iskolájában mindenki lovagolhatott is egy kicsit. Ez óriási élmény volt a pesti fiúknak.

Összegezve: az idei tábor is a fiúk egészségét, fizikai erősödését, nevelését, ügyességük fejlesztését, és honismerete mellett önnállóságuk fejlődését is szolgálta. A kerékpáros csoportok kisebb-nagyobb utakat önállóan is sikeresen megtettek, továbbá 18 fiú párosával, egymástól távol, 24 órára az erdőt járva ismerkedtek az erdők belső világával, csendjével, zörejeivel, állataival és fáival.

Még az időjárás is aránylag kedvező volt, kegyeibe fogadta a csapatot, a kisebb esők nem befolyásolták tervezett programjainkat, csak sok esetben érdekesebbé tették azt. Szerencsére komolyabb betegség sem érte csapatunkat, az égiek vigyáztak ránk, így mindnyájan szerencsésen, baj nélkül érkeztünk haza a táborozásból.

Csekészcsapatunk nevében szeretnénk köszönetet mondani a minket segítőknek!

Kovács István csp.

1/3). **264 sz. Hunyadi János cserkészcsapat:**
Bárdudvarnoki nyári sáortábor, 2001. június 13-

2). **Beszámoló az egyházak táborairól:**

2/1) Rákoscabai Főplébánia tábora:

Helyszín és időpont: Nagykanizsa, Ferences ifjúsági tanya, 2001. július 15-22 iskolás, és július 19-22 óvodás gyermekeknek.

Mára már hagyománnyá vált az, hogy a rákoscsabai ifjúság minden nyáron hittanos tábort szervez a plébániához tartozó gyerekek részére.

Az utóbbi időben egy-egy kerek történetre építjük fel a tábor programjait. Két évvel ezelőtt a honfoglaló ősmagyarok életével ismerkedtünk meg. Ezt követően az indiánok szokásaiba nyertünk bepillantást, idén pedig a jobbágyi- tanyasi élet szépségeinek felfedzése volt a cél.

A gyülekező a déli pályaudvaron volt vasárnap délben. Amíg a gyerekek papírjait (diák igazolvány, TB kártya) és a részvételi összeget beszédtük, addig a felnőttek kis csoportja felderítette és berendezte a számunkra lefoglalt kocsit. A berendezés abból állt, hogy ajándék állatkákat rejtettünk el a fülkékben, mellyel egy kis meglepetést, örömet akartunk szerezni. A felszállást és a vonat indulást követően a gyerekek lázasan keresgéltek az itt-ott megbúvó állatkákat, azonban csak egy fiú volt, aki ezeket el is kezdte gyűjteni. A többiek pedig, nagy nyugalommal adták, sőt hordták hozzájuk, a megtalált egyéb állatokat. Így aztán az ajándék állatok egységes elosztásáról már szó sem lehetett. Az utazás kellemesen telt el. Kb 4 óra múlva érkezünk Kanizsára. Lepakoltunk a vonatról, és a peronon már várt ránk Elek, a tanya intézője, aki segített elvinni a csomagjainkat. Sajnos autója nem volt elég nagy, így néhány csomagot nekünk kellett volna vinni, azonban mindig akadtak éppen jó időben és jó helyen szülők, akik segítettek. Ők ugyanis nem a Déli pályaudvarhoz jöttek, hanem Nagykanizsára.

A tanya Nagykanizsától kissé távolabb helyezkedik el, s oda bizony nem visz ki más, csak a lábbusz.

Vagyis gyalogolnunk kellett, - ahogy a prospektusban is leírták, -körülbelül 5 km- et a csónakázó tótól. A tó is csupán a város szélén van, néhány kilométernyire. El is indultunk, majd városnézés, tólátogatás, végül erdei séta után kissé lógó nyelvvel, megérkeztünk. A lógó nyelv inkább a felnőttekre volt jellemző, mivel a gyerekek ott már

futkároztak, fociztak, mire mi megérkeztünk. Elek még aznap este eligazítót tartott a tanyáról, miszerint egy kivétellel minden kutya simogatható, az állatok is jámborak, a lóhoz hátulról csak beszelve szabad odamenni, a villanypásztor pedig nem veszélyes, csupán egy kis bizsergést lehet érezni, ha valaki véletlenül megérinti. Szerintem a gyerekek egyik legnagyobb élménye eme fentnevezett szerkezet volt, amit merő véletlenségből fogdostak egyesek.

Az ismertető után következett a vacsora, illetve hozzá kapcsolódóan a táborbeosztás. Kanizsa valamikor Nádasdy birtok volt, és mivel kapcsolódni akartunk a táborunkkal a történelemhez, a birtok egyes falvairól kapták a csapatok a nevüket. Minden csapatnak volt két bírása a felnőttek közül, egy jegyzője a gyerekek közül, a többiek pedig a jobbágyok voltak. Minden falu minden nap ellátott valamilyen feladatot, amiért másnap jutalomállatot lehetett kapni. A vacsora után minden gyerek ment is aludni, a lányok a kőházba, a fiúk pedig az ebédlő feletti padlástérbe. A felnőttek pedig kihasználva a kis nyugalmat, megbeszélést tartottak a másnapi programról.

Hétfőn a felkelés és reggeli után Elekkel megbeszéltük a végső programot, majd elindultunk kirándulni. Erdőn keresztül vezetett az út, azonban egy részen mezőre érkeztünk. Tűző napsütés és kellemes meleg fogadott bennünket, így amint átértünk a mezőre, le is ültünk egy kicsit pihenni. Egy erdős részen megálltunk, -számháborúnak kiváló hely volt- ahol el is kezdtünk számháborúzni, amíg katona volt. Azonban gyorsabban fogytunk, mint gondoltuk, ezért ebédig egy visszavágót is lejátszottunk. Ebéd után hazafelé már gyorsabban tettük meg az utat, mindenki tudta, hova kell érkeznie, ha uzsonnát szeretne. Uzsonna után elővettük egyik meglepetésünket a gólyalábakat. Soha nem látott lelkesedésnek lehetünk tanúi, mivel mindenki ki akarta próbálni, ki kevesebb, ki több sikerrel. A kitartásnak az lett a vége, hogy a tábor végére csak az nem tudott a gólyalábakon közlekedni, aki nem is akart. Még aznap délután minden csoport- azaz minden falu- kapott egy-egy nagyméretű kartont, amire felrajzolhatta faluját, és oda gyűjthette a megszerzett ju-

talom állatait. Nagy élmény volt a falu tervezése, és a falu címerének megalkotása.

Keddi napunk esősen kezdődött. Gondoltuk, nem nagy baj, hiszen délelőttre gyertyaöntés volt betervezve. Meg is jött a gyertyakészítő mester, akit a gyerekek nagy örömmel fogadtak. Lehetett gyertyát színezni, parafindarabokból gyertyát építeni és utána beszínezni és úszógyertyát csinálni. Ebéd után már csak szemerkélt az eső, ezért nem volt érdemes kimenni a szabadba. A gyerekek jobb híján a szobákban múltatták az időt...Ekkor jött a nagy ötlet: menjünk focizni. Igen ám de a fű vizes, a cipőket és a ruhákat pedig nem kellene eláztatni. Akkor menjünk fürdőruhába, és meztláb. Először rövid fanyargás volt rá a válasz, ám később annál jobban élvezte mindenki. A nedves fűben nagyokat lehetett csúszni, így akik nem tudtak jól focizni azok is kemény ellenfelekké válhattak a csúszós pályán. Az egyetlen feltétel a játékban való részvételnél, hogy futkosni kellett. Foci után gyors zuhanyozás következett a sár lemosása végett, majd levezetésként vacsoráig gyöngyöt fűztünk. Sikerült elkészíteni pókot, méhecskét vagy hangyát. Még délután elindult két felött fiú, hogy a másnapi akadályverseny útvonalát végigjárják. Ők egy kb. 8-9 órai menetelés és eltévedés után kerültek haza este 10 óra felé, mivel zseblámpa nélkül indultak el.

A szerdai napunk végre napos volt. Kellott is, mivel ezen a napon volt az akadályverseny. A nagyok még az előző napi felderítés után kiosztották egymás között a feladatokat, így mindenki már csak a saját állomására igyekezett és várta a gyerekeket. Az akadályverseny-pálya a tanyáról indult, onnan az erdőn keresztül vezetett az út a szőlős dombig, majd a csapatok innen visszafordulva, a már jól ismert úton újabb ügyességi ill. szellemi feladatok megoldása után érkeztek vissza a táborhelyre. Délután elkezdődött a métázás, amely a táborokban végig nagy népszerűségnek örvendett. Az esti métázásokat mindig addig játszottuk, amíg csak láttuk a labdát. Akik már nem akartak métázni, mehettek lovagolni. A lovaglás során mindenki aki felült a lóra, megtanult ügetni is. Az éjszaka még egy fontos dolog történt: elszöktek az állatok (jutalom állatok), amelyeket eddig a cso-

portok, falvak gondosan gyűjtögettek. Sajnos nem lehet megvárni a reggelt a kereséssel, mert akkor már nagyon messzire kóboroltak volna. Így aztán mindenkinek zseblámpával kellett keresni őket.

A szerdai fárasztó éjszaka után a csütörtök egy könnyebb napnak ígérkezett. Elmentünk a Csónakázó-tóhoz vizibiciklizni. Hatan-nyolcan ültünk egy vizibiciklin, így egy óra alatt mindenki kétszer tudott menni. Közben láttuk a vonatot, amivel az ovisok érkeztek hozzánk, a táborba. Miután megjöttek, nagy volt az öröm, mivel több nagyobbak is most jött a kistestvére. A Csónakázó-tótól együtt sétáltunk vissza a tanyára. Az ovisok nagyon beleváló kis kölyköknek bizonyultak, hiszen a mintegy 5 km-es távot, még a háromévesek is ügyesen legyalogolták. Csodák csodája, ki se fáradtak nagyon, érkezés után ugyanis vígan játszottak. Délután sárkányt készítettünk, azonban a reptetés nem volt olyan sikeres, mint azt előtte gondoltuk.

Pénteken újabb lovas élményünk volt: elmentünk kocsikázni. Vendéglátónk igencsak meghajtotta a lovait, ami izgalmassá tette az utazást a nem túl sík terepen. Senkinek sem történt semmi baja, sőt többen voltak, akik többször is kocsikáztak. Szekerzés után még lehetett lovagolni, métázni, majd ebéd után Elek érdekes előadást tartott a háziállatokról. Uzsonna után két kedves hölgy érkezett hozzánk és csuhébaba készítését tanította meg nekünk.

Szombaton megint esett, azonban ez sem tántorított vissza bennünket attól, hogy megtartsuk a nagyok csapatversenyét. Az ovisok ezalatt katicabogarat készítettek. Délután közös szentmisén voltunk, amit egy kedves káplán atya tartott, közben a paptársa gyóntatott. Estére megérkezett Idikó és Lehel, akik népi játékokat és énekeket tanítottak előbb az ovisoknak, majd a nagyobbaknak. Ezt követően patogatott kukoricát is fogyasztottunk házigazdánk jóvoltából.

Vasárnap nagytakarítás volt, amiben táborozás közben is nagy gyakorlatra tettünk szert. A takarítás és összepakolás után következett a zálogban levő ruhadarabok kiváltása. Ebéd után elbúcsúztunk a tanyától, majd gyalogtúra után buszra szálltunk a vasútállomásig. Vonatra szállás után letelepedtünk, ki be-

szélgetve,ki csendesen,ki játszva töltötte az utazást. Fáradtan, de élményekben annál inkább gazdagabban tértünk haza otthonunkba.

Ezúton szeretnénk megköszönni a Kaszap István Alapítványnak, hogy támogatásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a hátrányosabb anyagi háttérrel rendelkező családok gyermekei is részt vehettek a táborunkban.

Tóth Krisztina

2/2) Rákoskeresztúri Görög-Katolikus Egyház:

Táborhelyszín és időpont: Fonyódliget.

2001. június 18-27-ig tartó tábor 21 fővel.

Éppen, hogy befejeződött a tanítás, június 18-án hétfőn a Kispesti pályaudvarról aggódó szülők integetése közben 19-en indultunk a Fonyódligeti Gyermektáborba. Feleségem személygépkocsival hozta a felszerelést két fiúval. A balkányi egyházközségből 100-an jöttek vonattal, 3-an mikrobusszal. Sárospatakról főiskolások voltak 11-en, ketten vizsgáik után csatlakoztak. Így összesen 138-an voltunk és néhányan hétvégén látogatták meg családtagjaikat, de ők csak két-három napot töltöttek velünk.

A nyár leghidegebb, legszelesebb napjai távol tartottak minket a víztől, de utólag nem bánom, hogy közös játékokkal megismertük egymást, és kialakultak a baráti társaságok. Meglepett, hogy a viharos idő ellenére a baráti csapatok inkább egymáshoz és a sátrakhoz ragaszkodtak, a faházakban 10 üres hely is volt.

A balkányi esperes - Jaczkó Sándor - két fiával úgy focizott, hogy egyik este sem tudtuk legyőzni őket. Amikor belelépett egy vízcsap földbe süllyesztett csonkjába, Ratkó József a balkányi művelődési ház igazgatója állt a balkányiak elére és fogta össze őket. Felesége 9 fordulóból álló irodalmi fejtörő játékot szervezett, néptáncot tanítottak, sakkbajnóságot bonyolítottak 32 résztvevővel. A sportnap csapatversenyekkel telt sorjátékokkal, amit a vízben a csónakok versenyzése zárt. Kétszer bibliai fejtörő is volt, de a kicsiknek túl nehezeknek bizonyultak a kérdések. Estéknél népdalok dallamára zsoltárokat énekeltünk, de a spirituálékat könnyebben megtanultuk. A "Ki mit tud" -on közölünk Turcsányi Ádám ügyesen

furulyázott.

Egyházközségünkben a három gimnazista mellett inkább alsós tagozatúak voltak többségben, akik Sója "Ki néz Bácsi"-ban pótpapára találtak. Minden apróságban segítségükre volt és még az esti diszkóba is elkísérte a bulizókat. A közös esti ima után ellenőrizte, hogy mindenki gondosan be legyen takarózva. Csütörtökön is csak 18 fokos volt a víz, ezért mi pestiek már a megfutamodást fontolgattuk, de a balkányiak hallani sem akartak a korábbi hazautazásról. Autóbuszokat rendeltünk és Zala-karosra mentünk mindnyájan (összesen 95 km) és csodálatos élményben volt részünk. Borús, esős időben indultunk, senki sem vitt naptejet, így a ragyogó napfényben egy nap alatt leégtünk. Nagy volt a népszerűsége a legmeredekebb csúszdának, nem mertem rászánni magam, pedig erős volt a kísértés. Szerencsére a hétvégére megjavult az idő és ezután mindenki a melegedő Balatonban vágyott játszani. Szerdára már 22 fokos lett a víz hőfoka és dühögött a csúszda vaslépcsője, amikor kibéreltük. Volt aki egy nap 32-szer lecsúszott.

Többségben nagycsaládosok voltunk, és igazából semmi gond nem volt a fegyelmezéssel. Figyeltek egymásra, törődtek egymással. Talán legboldogabb azok a cigány gyermekek voltak, akik heten vannak testvérek, édesapjukat tavasszal temette a balkáni lelkes és még soha sem voltak Szabolcs megyén kívül. A badacsonyi hajókirándulást összekötöttük a hegy megmászásával és bebarangolásával. Egész napos program volt. Este versenyt rendeztünk a látottakból. A vasárnapi liturgián érződött, hogy három közösségből jöttünk, nem ment úgy az ének, mint amikor Zoli harmóniummal vezeti.

A táborvezető Teremi József, az altáborvezető Csekk Sándorral együtt mindent megtettek, hogy jól érezzük magunkat. Ebbe a nyolcas altáborba mindig kihozták az ennilót. Beosztottuk a munkát, és volt mindig aki segített szétosztani és mosogatni.

A horgászok annyi halat fogtak a hűvös napokon, hogy 40 literes üstben finom halászlét tudtunk készíteni. A táborüzet 11 órakor zártuk, a finom halászléből addigra egy korty sem maradt.

A táborozást a Szociális Minisztérium 300 ezer Ft-al támogatta, vagyis gyermekenként valamivel több,

mint 2000 forinttal támogatta, a Pest-Megyei Önkormányzattól 50 ezer forintot nyertünk eszközvásárlásra. Mi csabaiak 40 ezer forintot kapunk a XVII. ker.-i Önkormányzattól, és 35 ezer forintot a Kaszap István Alapítványtól. Mivel több édesanya kiváltotta az üdülési csekket, személyenként 26300 forintba kerülő költségnek csak egy részét fizették a szülők. Köszönet mindazoknak, akik lehetővé tették ennek a 10 napos balatoni nyaralásnak a megvalósulását! Tudom, hogy azóta is többen keresik egymás társaságát, és folyik a levelezés is a jövő évi találkozás reményében. Jövőre úgy szeretném előkészíteni, hogy anyagi hiányában nagy családok ne maradjanak ki ezekből az élményekből, és velük tarthassanak szüleik is. Dr. Mosolygó Marcell

2/3) Rákoscsabai Református Egyház:

Tábor helyszínek és időpontok: Tiszavárkony, 2001. július 8- 14-ig 40 és július 15-21-ig 40 gyermek; Kismaros, 2001. augusztus 4 - 12-ig 13 fős fűsági tábor.

Az Egyházközség immár 14 éve rendezi meg a hitoktatásban résztvevő gyermekek és az itt konfirmált fiatalok számára a nyári gyermektáborokat. A gyermekek tábora a tiszavárkonyi gyülekezeti ház volt, amit a táborozás időtartamára kibéreltek. A gyermektáborokban résztvettek között vannak ingerszegény környezetben élő, lelkiileg sérült és hátrányos helyzetű gyermekek is, akik részére elsősorban a vallási ismeretek bővítése és elmélyítése, a követendő erkölcsi normák felmutatása, a kultúrált szabadidő eltöltés megismertetése (alkotóház), sportolás, a közösségi normák megismertetése, gyakoroltatása volt a fő szempont.

A hittantáborok napi programjait tehát ezen szempontok alapján állították össze, arányosan vegyítve a vallásos foglalkozásokat a sporttal és a kézműves (alkotóházas) munkák elsajátítását jelentő foglalkozásokkal. A vallási foglalkozások Mózes és Izrael népének történetét, a hosszú vándorlás alatti eseményeket, az ígéret földjére érkezést, és Dávid a legkisebb testvér tetteit érintették.

Az ifjúsági táborban a tervezettnél kevesebben vettek részt, aminek előnye az volt, hogy könnyebben kovácsolódott össze a tábor alatt a kisebb közösség.

Kismaroson a Morgó-hegy oldalában a táborozási körülmények valóban a pihenés és a lelki épülés lehetőségét biztosították. Az erdei környezet, a kirándulási alkalmak aktív, egészséges időtöltést eredményeztek. Vendégszolgáltainknak köszönhetően színvonalas zenei oktatás, tanítás kísérhette napjainkat.

A rendszeres napi előadások tervezett tematikája, az azokra való felkészülések egységes gondolkodásmódra vezette a résztvevőket. "Mi végre

vagyunk a földön" című témánk a biblia tanítása szerint ismertette meg földi létünk fontosságát. A közösségi tábori élet az egymással és egymás mellett való együttélést, az összetartást és a másik személyének elfogadását munkálta a fiatalok életében. A lehetőségek és korlátozások gyakorlatát jelentettek az életben meglévő lehetőségek és korlátozások elfogadására és azokkal való együttéléssre. A résztvevők valóban erkölcsi értékekkel gyarapodva térhettek vissza otthonaikba, a hétköznapi életbe.

Bihari Károly

Dr. Füzési Zoltán

2/4). Pál Apotól Iskola bibliai gyermektábora

Helyszín és időpont: Szilvásvár 2001. július 23-29, részvétel 32 fővel.

A tábor Szilvásváradon, a római katolikus plébánián volt. Bibliai kerettörténetre épülő Mózes táborunk táborterve Mózes és a zsidó nép vándorlását és Kánaánba érkezését ölelte fel. Közben kézműves nap beiktatásával is számoltak a tervezésnél. Táborunkat azonban négy napos eső fogadta. Már a második napon módosítani kellett a kerettörténeten. A harmadik napon a nagy túra napján sárdagasztással telt el az idő. A negyedik utolsó előtti napon végre kisütött a nap, éppen az egri strandolás alatt.

A tábor csapata sikeresen megküzdött az ellenséggel, legyőzték az egyiptomiakat; nem rettentek meg az esőtől sem a meztelen csigáktól, amelyek ellepték a tábor környékét. Teljesítették az Úr tervét: mindennap igyekeztek figyelmesebbek és szeretetteljesebbek lenni másokkal, bombajó esti műsorokat eszeltek ki és valósítottak meg.

Boross Mária

2/4). Gyermekjóléti Szolgálat tábora:

Helyszín és időpont: Püspökladány, 2001. július 30- augusztus 5-ig, 25 gyermek részére.

A Gyermekjóléti Szolgálat lányklubjának két tagja egyhetes táborozást nyert a Nemzeti és Ifjúsági Közalapítvány pályázatán. A tábor célja a környezetvédelem és a nemzeti park megismerése volt. A csoport elhelyezése Püspökladány melletti ágaspusztai Farkas-szigeten volt, erdős környezetben. A napi háromszori étkezést Rózsika néni házias, bőséges főztje biztosította, amit helybe hoztak a táborozóknak.

A szervezők által biztosított programokon kívül (a helyi múzeum, Arborétum látogatása idegenvezetővel, kétszeri belépő a helyi strandra, vetítéses előadás a Hortobányi Nemzeti Parkról és buszkirándulás a kilenc-lyukú hídhoz, bicikli-túra) lovaglás és karikás ostor pattoztatást is tudunk nyújtani a táborozóknak. A biciklitúrát Nádudvarra szerveztük, ami kellemes időben igen jól sikerült.

Ott a lányok korongoztak Fazekas Lajosnál, a népi iparművészet leghíresebb kerámikusánál, majd a helybéli strandot is kipróbálták.

Szombaton, az utolsó napon, Debrecenbe kirándultunk. Megnéztük a Déri-múzeumot, láttuk a Munkácsi-trilógiát, voltunk a Nagytemplomban, sétáltunk a felújított főtéren. Fagyiztunk, majd az egyetemvárosban a Nagyerdő csónakázótaván eveztek, vízi-bicikliztek a lányok. Sajnos az utolsó estére szervezett tábortűz és szalonnasütés a tűzgyújtási tilalom miatt elmaradt. Pótolta ezt egy remek záróest, amire három lány gyümölcstortát készített. Néhányan rövid, humoros jeleneteket adtak elő, végül táncoltak kedvenc slágereikre.

Nagyon gyorsan eltelt az idő, sok élménnyel lettünk gazdagabbak-jövőre is szeretnénk visszatérni-ez volt a lányok véleménye.

Köszönjük, hogy a színes programok megvalósításában anyagilag támogatták 24 gyermek nyaralását. Volt a táborban olyan tizenéves résztvevő is, aki még soha nem nyaralt. Néhányuknak a nyár az utcát jelentette, az egész napos egyedüllétet. Mindenkinnek szép emléke maradt ez a nyaralás!

Lochman Lászlóné

3). A legnagyobb művészet (Sík Sándor verse)

A legfőbb művészet, tudod mi?
Derűs szívvel megöregedni.
Pihenni ott, ahol tenni vágyol,
Hallgatni, ha van, ki vádol.
Nem lenni bús, reményvesztett,
Csendben viselni a keresztet.
S írgység nélkül nézni végig
Mások tevékeny, erős életét.
Kezed letenni az öledbe,
S hagyni, hogy gondodat, más viselje.

Ahol segíteni tudtál régen
Bevallani nyugodtan szépen,
Hogy erre most már nincs erőd,
nem vagy olyan, mint azelőtt.
S jámi, emellett szép vidáman
Istentől rád rakott igádban,
De ezt a békét honnan vesszük?
Onnan, ha azt erősen hisszük,
Hogy a teher, mit vinni kell,
Az égi honra készít el.

Ez csak a végső simítás
A régi szívem semmi más,
Ez old fel minden köteléket,
Ha a világ még fogna téged.
Az Úr nem szűnik meg tanítani,
Azért kell sok harcot kivívni,
Vén korban is még csöndesen

Szíved az Úrban megpihen
S kész vagy az Ő kezéből venni,
Hogy minden Ő, s te nem vagy semmi.

S akkor lelked kegyelmes atyja
A legszentebb munkát is megadja.
Kezed imára kulcsolod
Ez mindennél dicsőbb dolog.
Áldást kérsz szeretteidre
Körülöttes nagyra és kicsire
S majd munkád így betellett
A végső órád elközelgett
Engedsz az égi szent hívásnak
Enyém vagy, jöjj el nem bocsájtlak!

Közelebb, közelebb Uram hozzád.
Boldogan ölelem szent keresztet át.
Édes lesz az nekem, Hisz Te fogod kezem.
Közelebb, közelebb hozzád Istenem!

4). Az aradi tizenhárom (Vályi Nagy Géza verse)

Csöndes őszi alkonyatba édesanyám tanítgatta:
Fiam, soha ne feledd el, Vésd szívedbe szeretettel,
Legdicsőbb név a világon az aradi tizenhárom!

Hogy kik voltak, azt kérdezed, nem emberek
-Félistenek, -szent hazánkért mentek harcba,
Diadalról-diadalra tör előre bösz csatákon:
Az aradi tizenhárom!

S mégis, mégis nemsokára letörött a zászlónk
szárnya, Győzött ármány, ádáz gazság,
Vérbe fulladt az igazság.
S csúf halállal, Golgotánkon,
Pusztult el a tizenhárom!

Dús honfivér hullt a földre, s egy szent nagy fa
nőtt belőle: A szabadság büszke fája, S amíg susog
koronája, nem fog rajtunk szolgáljárom:
Megváltott a tizenhárom!

5). Ősszel, délután (Müller Márta verse)

Utolsó bólint a fákon a haldokló levél "Memento mori"-súgja a szél, Lapospillantású őszi napfény
alatt a templom harangjai kánonban konganak;
Valakit kegyelettel visznek, valakit csendesesen le-
tesznek, Valakit komoran körbeállnak, valakit kántál-
va elsiratnak, Valakire szépen emlékeznek mielőtt
elfelednek... Utolsó bólint az ágakon a haldokló
levél "Memento mori"-súgja a szél...
Lapospillantású őszi napfény alatt a templom harang-
jai kánonban konganak, de "vivát"-ot tombol a kán-
kán a vérben, a kongás utáni édes eszmélésben.

6) Alapítványi Hírek:

--Az egyházak és a cserkészek gyermektáborai sikeresen lezajlottak. A táborokról szóló beszámolók jól tükrözték azok hangulatát, a táborok programjait, foglalkozásait és nem utolsósorban a hitet elmélyítő eszmeiséget. Reméljük, hogy jövőre ismét -talán valamivel több pályázati pénzzel -tudjuk segíteni a táborokat és még több támogatásra szoruló család gyermekének részvételét tudjuk elősegíteni a pályázati pénzek odaitélésével.

--Az idén is megrendezzük az immár hagyományos decemberi műsoros "Mikulás délutánt". Az Önkormányzattal közös rendezésű **"Mikulás délután"-ra 150 gyermeket** az Alapítvány, **100** gyermeket a Gyermekjóléti Szolgálat hív meg, helyszíne és időpontja december 1, szombat 14 óra a Dózsa Művelődési Ház nagyterme. November 10-ig **minden pénteken 15 -17 óra között** székházunkban tartott inspekció alkalmával várjuk azon szülők jelentkezését, akik kettőnél több gyermeket nevelnek és még nem múltak el 12 évesek! Ugyanakkor olyan gyermekek jelentkezését várjuk, akik a műsorban valamilyen egyéni számmal dal, ének, tánc stb. fel tudnak lépni, ezzel is emelve műsorunkat. Ezért a jelentkezéskor a gyermek neve mellett a vállalt műsor címét is be kell diktálni.

--Az idén is meghírdettük az Önkormányzattal közös **"Gyermekkézműves és-rajzpályázatunkat"** a kerület óvodáiban és iskoláiban. A pályamunkák **leadási határideje november 16, vagy november 23, péntek 15 -17 óra** székházunkban (Péceli út 220. emelet). A pályázatra beérkező pályamunkákat zsűrizés és kiállításra előkészítés után 2002. május 5-én, vasárnap kora délután fogjuk a Dózsa Művelődési Ház Galériáján kiállítani és megnyitni. A kiállítás egy hetes időtartammal **május 5 - 12 között tekinthető meg 10 - 18 óra között**, ahová minden érdeklődőt szeretettel várunk!

--Szeptember 22 és 26 között fejeztük be a nagy sikerű őszi ruha és cipővásárunkat igen szép adományi bevétellel, **nagy érdeklődés, több, mint 50 család ingyen vásárlása mellett.** A maradék 50 zsák és nagy doboz ruhát a beregszászi rászoruló családoknak vitette el **Koltai Ildikó képviselőasszony sok egyéb élelmiszer és ruházati adománnyal együtt egy nagy kamionban beszáfolva!**

--Már megkezdjük a szervezést a hagyományos, jótékonyági, **farsangi bálunkra** is, mely ismét a Dózsa Művelődési Házban lesz **2002. február 9-én, szombaton.** A várhatóan színvonalas műsor utáni vacsorát követő tombolázás után reggelig

tartó táncmulatságra hívjuk a szórakozni vágyókat, legfőképpen az immár 10-ik alkalommal résztvenni kívánó visszatérő vendégeinket. **Jegyek csak elővételben kaphatóak ill. rendelhetők meg Gál Ferenc elnöknel a 256- 2249 telefonon 2002 január 1-től 2.7000 Ft-os belépőjegy áron.**

--A hetente egy alkalommal, **péntekenként 15 - 17 óra között** rendszeresen megtartott **"Segélyszolgálati Inspekciónkat"** jövő évben is szeretnénk tovább folytatni. Éppen ezért szeretettel várjuk székházunkban (Péceli út 220. emelet) mindazokat, akik segélykérelemmel, vagy egyéb szociális problémával szeretnék Alapítványunkat felkeresni, tanácsot, vagy segítséget kérni.

--Szeretnénk megköszönni azon támogatóink segítségét, akik ebben az évben is adójuk 1 %-val támogatták Alapítványunk működését, egyetértve célkitűzéseinkkel. Az október hónapban átutalt **131.800 Ft-os adótámogatást teljes egészében a kerület rászoruló családjainak további megsegítésére fogjuk fordítani.** Csupán tájékoztatásul közöljük, hogy ebben az évben (az I- III. negyedév tényszámai alapján) eddig **családsegítő programunk keretében 880.000 Ft-al 249 kerületi családot támogattunk. Ebből havi támogatást 98 család, negyedéves támogatást 72 család, féléves támogatást 6 család, egyszeri támogatást 13 család kapott.** Ugyanakkor a gyermek esélyegyenlőségi program keretében **410.000 Ft-al támogattuk a nyári cserkész és egyházak gyermektáborait, a Pál Apostol Iskola és a Betlehem Óvoda gyermekeit (tankönyv és játék beszerzéssel).** **Kérjük, hogy továbbra is támogassák munkánkat akcióinkon (farsangi bál, ruhavásár) való részvételükkel és adójuk 1 %-val!**

--- --- --- --- --- --- --- --- ---
Minden kerületi családnak, gyermeknek áldott, kegyelemmel telt, békés és boldog Karácsonyt kíván az Alapítvány Kuratóriuma!

Hirmondó-Hírlevél kiadója:**Kaszap István Alapítvány kuratóriuma**Székháza: **1171, Rákospalota, Péceli út 220. em.**Felelős szerkesztők: **Gál Ferenc elnök**

Tompai Attiláné képviselő

Megjelenik: **negyedévente rendszeresen!**Alapítvány telefonszáma: **256 - 2249**Adószáma: **19652502 - 1- 42**

Készült: 650 pld-ban a Panax Nyomdában!